

שיבקש רחמים על העולם ויחפץ עמו. מה עוזה הקדוש ברוך הוא? מדבר עמו על אוטם הרשעים של העולם. אומר לו להיטיב עמו לבדו ולהשמיד את כלם. מהי דברו של אותו צדיק? עוזב את שלו ולוקם את של כל העולם כדי שיתפייס הקדוש ברוך הוא עמו.

מן לנו? ממשה, שאמר לו הקדוש ברוך הוא, חטאנו ישראל, (שםות לו) עשו להם עגל מפקה וישתחוו לו וגוי. עוד אמר לו, הירך מפני ואשמדים וגוי. באotta שעשה אמר משה, אם בשכיל כבודו ישמדו ישראל מן העולם - טוב לי מות, ולא יאמרו שזובת את זה של כל העולם בשכיל כבודו. מיד - ויחל משה את פניו האליהו. והושיט עצמו למשה בכתה מקומות בשכיל ישראל, שבתו ועפה אם תשא תטאום ואם אין מחייב נא מספרק וגוי. ושנינו, לא זו משה ממש עד שmonth הקדוש ברוך הוא לשישראל. זהו שבתו, וביניהם ה' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו. וכתו, (במדבר יז) ויאמר ה' סלחתי בדברך.

ואלו במת כתוב, ויאמר אליהם לנו קץ כל בשר בא לפניו וגוי. אמר לו נח, ולי מה אתה עוזה? אמר לו, ובקמתי את בריתך אפק וגוי עשה לך בתה עציז גפר. ולא בקש רחמים על העולם, וירדו המים והאבירו את בני העולם. ומשום כך כתוב מי נח. מי נח וראי, שבו הם קיו תליים, שלא

בקש רחמים על העולם. מבואן אמר רבי יוסי, מה שכתוב (בראשית ט) ויחל נח איש הארץ. ויחל, כמו שנאמר (במדבר ל) לא יחל דברו, שנעשה חל. איש הארץ

על כלם, ויתפיכיס בהדריה. מה עבד קדשא בריך הוא, אשטעי בהדריה על איןין חייני עולם. אמר ליה לאוטבא ליה בלחוודוי, ולשיצאה לכליה. מה ארחה דההוא בר נש זבאה. שבקדשא ברכיך הוא בהדריה.

מנא לנו. ממשה. דאמר ליה קדשא בריך הוא, חבו ישראל, (שםות לו) עשו להם עגל מפקה וישתחוו לו וגוי, בהאי שעטה אמר משה מפני ואשמדים וגוי, בגין יקרא דידי ישತzion ישראל מעולם, טב לי מותא, ולא יימרו דשבילקנא האי דכוולי עולם, בגין יקרא דילי. מיד ויחל משה את פניו יי' אלהיו. ואושיט גרמיה למיטה בכתה אמרatri בגיניהון דישראל, דכתיב ועפה אם תשא חטאיהם ואם אין מחייב נא מספרק וגוי. ותאנא, לא זו משה מטהון, עד דמחל קדשא בריך הוא לישראל, הדא הוא דכתיב ויונחים יי' על הרעה אשר דבר לעשות לעמו.

וכתיב (במדבר יז) ויאמר ה' סלחתי בדברך. **ויאלן בנת כתיב,** (בראשית ט) ויאמר אלהים לנח קץ כל בשר בא (דף טז ע"א) לפני וגוי. אמר ליה נח, ולי מה אתה עביד. אמר ליה והקמומי את בריתך אפק וגוי עשה לך תיבת עציז גפר. ולא בעא רחמי על כלם, ונὴן פך מי נח מיא, ואובידו בני עולם, ובגין פך מי נח כתיב. מי נח ודי, דביה הוו תלין,دلא בעא רחמי על עולם.

מבואן אמר רבי יוסי, מי דכתיב, (בראשית ט) ויחל נח איש הארץ. ויחל: במא דאת אמר, (במדבר ל) לא יחל דברו, דאתעבד חול. איש הארץ, בגיניה אשפטציאו בני עולם, דלא בעא רחמי עליהו. דבר אחר

שְׁבָגְלָלוּ הַשְׁמָדוּ בְּנֵי הָעוֹלָם, כִּי
לֹא בְקַשׁ עַלְيָם רְחָמִים. דָבָר
אַחֲרַ אִישׁ הָאָדָם - שֶׁבְשָׁבֵילוֹ
הַתְּקִימָה לְאַחֲרָ שְׁהַשְׁמָדוֹ
הַרְאָשׁוֹנִים, שְׁכַתִּיב לֹא אָסֶף
לְקַלְלָוּ עוֹד אֶת הָאָדָם בְּעַבוּר
הָאָדָם וְגו'.

שְׁנִינָה, הַם נִקְרָאוּ מֵנֶה, שַׁהוּא
גָּרָם שְׁנִיקָרָאוּ עַל שְׁמָמוֹ. אָמַר רַבִּי
יְוֹסֵי, זֹאת לֵי, מָה זֶה אָוּמֵר? אַלְא
אָמַר הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא, מֵנֶה
גָּרָמוּ לֵי שְׁאָגָלָה זֹאת בְּעוֹלָם,
שְׁפָטוּב וְאַנְיִ "זֹאת" בְּרִיתִי אָוּתָם.
זֹאת" אָוּתָה הַבְּרִית וְגו'. אֶת
קְשֻׁתִי נִמְתֵּחַ בְּעַנְנָן, בְּלֹוּמָר אֵין מֵ
שְׁמַשְׁגִּיחַ אַלְאָ לְכִבּוֹד שְׁמֵ
שְׁרָמוֹת בְּזֹאת. וְמַיְ גָּרָם לוֹ? מֵ
נֶה.

מִבָּאָן סִימָן לְחַסִּיד צְדִיק שָׁלָא
מִתְגָּלָה הַקְּשָׁתָה הַזֶּה בִּימֵינוֹ, וְלֹא
צְדִיק הָעוֹלָם בִּימֵיו לְאֹתָהָהָזֶת.
וְמַיְ הָוּא? אָוּתוֹ שְׁמַבְּקָשׁ רְחָמִים
עַל הָעוֹלָם וְרוּאי לְהַגְּן עַלְיוֹן, כִּמוֹ
רַבִּי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָנָן, שֶׁלֹּא צְדִיק
הָעוֹלָם בִּימֵיו אֶת הָאֹתָהָהָזֶת,
שְׁהָרִי הָוּא הַיְהִי אֶת סִימָן בְּעוֹלָם.
שֶׁלֹּא הַיְתָה גּוֹרָה שְׁגָנָרָה עַל
הָעוֹלָם לְמַעַלָּה שֶׁלֹּא מִבְטָל
אָוּתָה, וְהַיְנוּ מִמְּה שְׁבָתוֹב (שְׁמוֹאָל-בָּ)
כִּי מִזְשָׁל בְּאָדָם. הַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ
הָאָה מִזְשָׁל בְּאָדָם. וְמַי מִזְשָׁל
בַּקָּדוֹשׁ-בָּרוּךְ-הָוּא כְּבִיכּוֹל?
צְדִיק. שְׁקָדוֹשׁ בָּרוּךְ הוּא גּוֹרָן,
וְהָוּא מִבְטָל.

בָּמוֹ רַבִּי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָנָן שְׁיוּם
אַחֲרַ הַיְהִי יֹשֵׁב עַל הַדָּלַת שֶׁל
שַׁעַר (עַתְּחָ) לֹוד, הַרְיָם עִינָיו
וְרָאָה שְׁתַּשְׁמַשׁ מְאִירָה, וְהַסְּפִירָה
אָוֹרָה שֶׁלֹּשׁ פְּעָמִים. בְּינִינִים
נְחַשֵּׁד קָאָוָר, וּנְרָאָה בְּשָׁמֶשׁ שָׁחָר
וְיִרְקָן. אָמַר לוֹ לְרַבִּי אַלְעָזָר בֶּן-
בָּא אַחֲרִי בָּנִי, וּנְרָאָה שְׁהָרִי וְרָאִי
גּוֹרָה גּוֹרָה לְמַעַלָּה, וְהַקָּדוֹשׁ
בָּרוּךְ הוּא רֹצֶחֶת הַדָּבָר שְׁנִיגּוֹר לְמַעַלָּה, וְהַקָּדוֹשׁ בָּרוּךְ

אִישׁ הָאָדָם, דְּבָגִינִיה אַתְּקִיִּית לְבַתָּר
דְּאַשְׁתָּצִיאוֹ קָדְמָאִי, דְּכַתִּיב לֹא אָוּסִיף לְקַלְל
עוֹד אֶת הָאָדָם בְּעַבוּר הָאָדָם וְגו'.

הָאָנָא מֵנֶה אַקְרָוֹן, דְּהָוָא גְּרִים דְּאַקְרָוֹן עַל
שְׁמִיה. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי, זֹאת לֵי מַאי קָא
מִיּוּרִי. אַלְאָ אָמַר קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא, מֵנֶה
גָּרְמוּ לֵי, דְּאַגְּלִי זֹאת בְּעַלְמָא. דְּכַתִּיב וְאַנְיִ זֹאת
בְּרִיתִי אָוּתָם. זֹאת אֶת הַבְּרִית וְגו'. אֶת קְשָׁתִי
בְּתִתִּי בְּעַנְנָן. כָּלּוּמָר לִיתְ מֵאַן דְּאַשְׁגָּח אַלְאָ
לִיְקָרָא דְּשָׁמֵי דְּרַמְּזָא בְּזֹאת. וּמֵאַן גְּרִים לִיה,
מֵנֶה.

מִבָּאָן סִימָן לְחַסִּיד אַזְכָּרָה, דְּלֹא אַתְּגָּלִיָּא
הָאִי קְשָׁת בִּיּוֹמָי, וְלֹא אַצְטְּרִיךְ עַלְמָא
בִּיּוֹמָי לְהָאִי (אַחַ) אָוּת. וּמֵאַן אַיְהוּ. הַהְוָא
דְּבָעִי רְחָמִי עַל עַלְמָא, וְאַתְּחָזֵי לְאַגְּנָא עַלְוָי.
בְּגַנּוֹן רַבִּי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָנָן, דְּלֹא אַצְטְּרִיךְ
עַלְמָא בִּיּוֹמָי לְהָאִי אָוּת, דְּהָא הוּא אֶת סִימָן
בְּעַלְמָא הָזֶה.

דְּלֹא הָזָה גּוֹרָה דְּאַתְּגָּזָר עַל עַלְמָא לְעַילָּא,
דְּלֹא מִבְטָל לְהָ. וְהַיְנוּ דְּכַתִּיב, (שְׁמוֹאָל בָּ)
מִזְשָׁל בְּאָדָם, קָדְשָׁא בָּרוּךְ הוּא מִזְשָׁל
בְּאָדָם. וְמַי מִזְשָׁל בְּקָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא בְּבִיכּוֹל.
צְדִיק. דְּקָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא גּוֹרָן, וְאַיְהוּ מִבְטָל.
בְּגַנּוֹן רַבִּי שְׁמַעַן בֶּן יוֹחָנָן, דְּיוֹמָא חַד הָזֶה
יִתְּבִּיא אַבָּא דְּתְּרִיעָא (נִ"א דְּמַעַרְתָּא) דְּלֹוד, זְקָפָ
עַיְנוּ, חֹזָא שְׁמַשָּׁא דְּנָהָרִיר, וְאַסְתִּים נְהֹרָא גִּי
זְמִינָן, אַדְחָכִי אַתְּחָשֵׁךְ נְהֹרָא, וְאַתְּחָזֵי בִּיה
בְּשְׁמַשָּׁא אַוְכָמָא וְיַרְוָקָא. אָמַר לִיה לְרַבִּי
אַלְעָזָר בָּרוּךְ, פָּא אַבְתָּרָא בָּרוּךְ, וְנַחְמָי דְּהָא
וְקָדָי גּוֹרָה אַתְּגָּזָר לְעַילָּא, וְקָדוֹשָׁא בָּרוּךְ הוּא
בְּעַי לְאַזְדָּעָא לֵי, דְּוּקָדָי תַּלְתִּין יוֹמִין פְּלִיאָ
הַהְוָא מַלְתָּא דְּאַתְּגָּזָר לְעַילָּא. וְלֹא עֲבִיד קָדְשָׁא
בָּרוּךְ הוּא רֹצֶחֶת הַדָּבָר שְׁנִיגּוֹר לְמַעַלָּה, שְׁוֹדָא שְׁלָשִׁים יוֹם פְּלִיאָ